

OFFICIEEL GEDEELTE.

Rapport van Zijne Excellentie den Luitenant Gouverneur Generaal aan Zijne Excellentie den Kommissaris Generaal.

MAGELLANG, den 17den mei 1828.

De kolonel *Vermersch*, kommandant der expeditionnaire afdeeling, rapporteert mij het navolgende, over den uitslag eener beweging, welke hij, op aanzoek van den kommandant der 4de mobiele colonne, van *Tempel* naar *Bligo* heeft doen bewerkstelligen, ten einde de muitelingen, welke dat punt trachten te verontrusten, eene afleiding te geven.

De kolonel, onderrigt zijnde, dat de muitelingen, ongeveer 1000 man sterk, zich in de dessa's *Kamoeso* en *Kawis* verzameld hadden, liet in den morgen van den 14den dezer, de colonne expeditionnaire flankeren, sterk 230 bajonetten en een Detachement van 25 huzaren, voorzien van het noodige geschut, onder de orders van den kapitein *Rénard*, van *Tempel* naar *Bligo* marcheren, den weg nemende over *Lincon* en *Kamoeso*. Na bij *Lincon* een vijandelijken post te hebben aangetroffen, die zich op *Kamoeso* terugtrok, en een groot opentheid door het breken van een wiel van een tweeponder ondergaan te hebben, kwam de colonne te half twee ure in den achtermiddag ter laatstgenoemde dessa aan, en bespeurde aldaar eene vijandelijke colonne, sterk ongeveer 400 man, welke zich ter rechterzijde in bataille had geschaard. Eenige kanonschoten dreven deze magt uit ekkander en in de dessa, waaruit ook vele gewerschoten gedaan werden. De jagers, onder den luitenant *Gilly*, en het detachement inlanders, aangevoerd door den luitenant *Sickels*, en tirailleur op de dessa gezonden zijnde, werden de onzen weldra, doch na een vrij hevig vuur, meester van dezelve, en legden haar in de asch, terwijl de vijand in allerijl zijne retraite op *Grogol* nam.

De majoor *Perié*, provisioneel kommandant der 4de mobiele colonne, was op het hooren van het kanonvuur der expeditionnaire colonne dadelijk naar de plaats van gerucht, en kwam daar, waar de muitelingen zich in een klein getal, verboden. Toen hij de muitelingen, die sterk 300 man, naar de kanten van het gebergte van *Grogol* en *Parée* had zien vlugten, en hij door het ophouden van het kanonvuur veronderstelde, dat de expeditionnaire colonne naar *Tempel* was teruggekeerd, had hij zijn terugtogt naar *Bligo* aangenomen.

De kapitein *Rénard* besloot, uithoofde de dag reeds ver gevorderd was en het groot aantal ravijnen, op *Bligo*, het punt zijner bestemming, te marcheren, en op deze beweging kwam de vijand van alle kanten in massa opzetten, zoo dat dezelve magt op 15 à 1600 man begroot konde worden, waaronder 9 vaandels en 2 lilla's. Deze naderden de onzen zoo dicht, dat de achterwacht, door den luitenant *Purage* gekommandeerd, onderscheiden malen verplicht was, met de gevende bajonetten op hen intedringen. Eene charge van de kavalerie ontloeg de colonne voor een oogenblik van den halstarrig volgenden vijand, doch bij het overtrekken van ieder ravijn, was de kommandant der colonne talkens genoodzaakt, om, aan de andere zijde gekomen zijnde, de stukken in batterij en zijne troep in bataille te stellen, ten einde de achterwacht in den overtogt te dekken; dit hield aan tot in de nabijheid van *Bligo*, alwaar de colonne des avonds te 7 ure aankwam.

De vijand, die bij deze gelegenheid veel stoutheid aan den dag heeft gelegd, moet door ons geweer- en kanonvuur veel verloren hebben; zeggende de berigten dat 1 tommongong, 9 mindere hoofden, 10 bulkios en 22 pradjoerits gedood, en 30 zwaar geblesseerd zijn, zonder de gewone muitelingen te rekenen, waarvan het gesneuvelde getal onbekend is. Van onze zijde is één gesneuveld en 11 geblesseerd.

De kapitein *Rénard*, die deze expeditie met zeer veel beleid heeft gedirigeerd, betuigt zijne bijzondere tevredenheid over het gedrag zijner officieren en manschappen in het algemeen, doch noemt als zich zeer onderscheiden te hebben de luitenants *Purage* en *Gilly*, den adjudant onder officier *Weimar*, de sergeanten *Stevens* en *Pool*, en den wachtmeester *Gibson*; hij prijst overigens het gedrag van en de diensten door den demang van *Tempel*, *Podo* *Nikromo*, bewezen.

De Luitenant Gouverneur Generaal,
(Was get.) DE KOCK.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

FRANKRIJK.

PARIS, den 24sten november.

De keuze der arrondissements-collegien is thans genoegzaam bekend, en alles toont aan, dat het ministerie zich grootelijks heeft misrekend. Om sommige plaatsen hebben zelfs afhankelijke ambtenaren eene antiministeriele keuze gedaan, en alzoo doorstaande bliken opgeleverd, hoezeer de staatkunde van het tegenwoordig ministerie met het algemeen gevoelen der natie strijdt. De benoeming der presidenten van de kiesvergaderingen is tevens eene aanwijzing geweest van de kandidaten, die het ministerie voorstelde. Dit is ten allen tijde alzoo begrepen, en ook bij de laatste verkiezingen, welke op 24 november plaats hadden, slechts 70 gevallen op de presidenten der collegien of erkende ministeriele kandidaten, als de ministers de *Villèle* en de *Corbieres*, welke respectievelijk in hunne vadersteden, Toulouse en Rennes, zijn benoemd, terwijl de minister de *Peyronnet* in de zijne, namelijk te Bordeaux, voor het hoofd is gestoten. Heden ochtend zijn alleen nog slechts 6 benoemingen van de 265 onbekend. Sedert de ministerieten zich de meerderheid hebben zien ontglippen, tellen zij niet meer benoemingen voor de oppositie, of voor het ministerie, maar spreken zij van liberalen en van koningsgezinden. Volgens hunne berekening, hebben de liberalen bij de 259 bekende keuzen niet minder dan 132, de koningsgezinden 127 stemmen. Zij rekenen echter de 28 dubbele benoemingen der liberalen (de broeder van *Casimir Perrier* b. v. is driemaal in het departement van de Isère verkoren) van de 132 keuzen af, en maaken alzoo, dat de koningsgezinden ten slotte eene meerderheid hebben van 21 stemmen. Als de wet echter niet wordt verkracht, moeten, hoewel de dubbel benoemde gedeputeerden hunne keuze hebben uitgebragt, de niet vertegenwoordigde collegien dadelijk tot eene nieuwe benoeming worden bijeen geroepen.

De ministeriële wachten nu hun behoud van de keuze der groote, of departementale-collegien, en hunne papieren be-
ginnen reeds te gewagen van den waarborg, welken eene koningsgezinde meerderheid, hoe verschillend van gevoelens ook omtrent bijzondere vraagstukken, voor de oplossing van gewichtige questien, 's Rijks bestuur betreffende, oplevert. Intusschen is het te over bekend, dat de ministers persoonlijk bij de zoogenaamde koningsgezinde oppositie geenen minderen tegenstand vinden, dan bij de liberalen, en houdt men het voor waarschijnlijk, dat de laatste benoeming der Pairs, tot welke de koningsgezinden, hoewel de heer de *Villèle* zich meester van de groote niet zal hebben vermindert.

Alle de kamers van het koninklijk gerechtshof zijn heden vereenigd geweest en hebben besloten, om kennis te nemen van het gebeurde bij de onlusten van den 19den en 20sten november. Het wel gevestigd vertrouwen op de gestrengte en onbevreesde regtvaardigheid van dit gerechtshof doet dezen maatregel als zeer gewenscht aanmerken, en als bijzonder geschikt, om de spanning, welke deze onlusten en derzelver gevolgen hebben te weeg gebragt, te verminderen.

Men kan zich dan ook kwalijk een denkbeeld vormen van de algemeene verontwaardiging, tot welke het gebeurde aanleiding heeft gegeven. Het illumineren van woningen, ter zake van den uitslag van verkiezingen, is nimmer verboden geweest, en heeft ook in den beginne geene aanleiding gegeven tot wanorde. De eerste ongeregeltheid is gepleegd door eenig zeer slecht gekleed volk, hetwelk bij de niet geillumineerde huizen de glazen insmeet. Had de politie, naar laid der bestaande verordeningen, het kwaad willen straffen, zij had het, door middel harer menigvuldige ambtenaren, kunnen doen; zij heeft het niet gedaan, de ongeregeltheden rustig aangezien, maar op eens de gensdarmen te paard laten aanrukken, die onvoorzien op de dicht op een gedrongene menigte in een nauwe straat heeft ingetrokken. Het is mogelijk, dat sommige lieden met een hees opstapten op de menigte, maar het is niet mogelijk, dat de menigte, van verscheidene kanten gedrongen en nergens uitkomst vindende, zich tegen de sabels en paarden der gensdarmes in veiligheid heeft willen stellen, en het is zeker, dat men ten laatste op de onbarmhartigste wijze op die menigte met scherp heeft laten schieten en dat menig onschuldig mensch er het slagtoffer van is geworden.

Gesteld echter, dat dit alles het gevolg is geweest van misverstand, of kwalijk beraamde maatregelen, dan had de overheid den volgenden avond tegen eene herhaling kunnen en moeten waken. Zij heeft dit niet gedaan. De gewapende magt en burgerlijke ambtenaren hebben rustig aangezien, dat geheele benden, als werklieden gekleed, de straten, die niet geillumineerd waren, doorkruisten, en de lieden op eene geweldadige wijze dwongen, om licht op te steken; zij hebben rustig aangezien, dat lieden, die onder dat alles *live de Keizer* riepen, hunnen weg vervolgden, en gensdarmes, die men te kennen gaf, dat het hunne pligt was diergelijke personen aan te houden hebben zulks beantwoord met te zeggen, dat zij geene bevelen daartoe hadden, — tot dat ten laatste de gensdarmen te voet en te paard, ondersteund door eettelijke afdeelingen van troepen, weder is toegeschoten, en alstoen door eene onverantwoordelijke gestrengheid een aantal lieden heeft of doodelijk gekwetst.

De werkeloosheid der politie, op den tweeden avond, in verband met den ophef, welken de ministeriele bladen van deze onlusten maken, ten einde nog eenigen invloed te hebben op de keuzen der groote grondbezitters, geeft aan het geheel eene in de daad zeer sombere houding, en maak een onpartijdig en gestreng onderzoek naar de eigenlijke oorzaken van alle deze onheilen allernoodzakelijkst.

Ook in Lyon heeft iets zeer vreemds plaats gehad. Juist op den dag der verkiezing heeft men den *Tartuffe* ten tooneele willen voeren. Verscheidene personen hebben verzocht, dat dit niet mocht gebeuren, om dat er willigt onlusten uit mogten voortvloeien. De overheid heeft niet te min gewild, dat het stuk zoude worden gespeeld. Men heeft alstoen de menigte gewaarschuwd, om zich, om der gevolgen wille, geene toetussing of afkeuring te veroorloven, en deze heeft daar naar geluisterd.

PARYS, den 27sten november.

Het ministerie heeft het geraden geoordeeld, om, even als in vroegere jaren, den hoogleeraar *Rojer-Collard*, die op niet minder dan zeven plaatsen door de kiezers der arrondissementscollegien als gedeputeerde is benoemd, het houden van openbare lessen te ontzeggen. De omstandigheid (aldus leest men in een engelsch dagblad) dat de heer *Rojer-Collard*, die geen militair, geen demagog, maar een nederig geleerd man is, welke alleen de eenvoudige waarheid verlangt te huldigen, op zeven onderscheidene plaatsen als de toek der menigte wordt verlangd, levert een bewijs op, dat de voorheen zoo wuiste Franschen meer ernstige denkbeelden beginnen te koesteren betrekkelijk hunne staatkundige behoeften.

De arrondissements-keuzen zijn thans bekend. Van de 263 benoemingen zijn ter naauwernood 90 in den zin der ministerielen uitgevallen. Mogten dus de departementale collegien gelijken uitslag opleveren, dan zoude de heer de *Vilèle* van het kussen geraken, of het hoog bestuur tot eene *coup-d'état* ten zijne voordeele moeten belezen; ten ware hij, door gewichtige concessien, zich eene kleine meerderheid konde vormen, het welk echter van beide zijden moeilijkheden zoude opleveren.

De keuze van het departementaal collegie van de Seine is uitgevallen, zoo als men verwachtte; de vier constitutionele gedeputeerden zijn met de zeer groote meerderheid van 1500 tegen 400 stemmen benoemd. — Als men in aanmerking neemt, dat deze groote grondbezitters bestaan uit lieden, die of tot den hoogen adel behooren, of onder de aanzienlijkste kapitalisten in Frankrijk gerekend worden, en in het algemeen, het zij door hun vermogen, het zij door hunne betrekkingen, als het ware de bloem der natie helpen vertegenwoordigen, kan deze stemming voorzeker als een zeer merkwaardig blijk worden aangemerkt van de afkeuring der tot dus verre gevolgde ministeriele staatkunde. Hoe zeer de onpartijdigen dan ook wenschen, dat de vermelde uitslag het Hof de oogen moge openen, twijfelen zij nog zeer, of het ministerie de zaak wel gewoonen zal geven, en houden zij zich verzekerd, dat de congregatie thans reeds op maatregelen bedacht is, om de geleden nadeelen te herstellen.

De keuze der departementale collegien is niet alleen in Parijs maar ook in verscheidene andere plaatsen, als *Strasbourg*, *Metz*, *Bordeaux* en elders, ten voordeele der oppositie uitgevallen, doch volgens de op heden door het ministerieel avondblad medegedeelde berigten, leveren de departementale keuzen over het geheel meer ministerielen op, dan die der kleine grondbezitters. Het ministerie is intusschen genoodzaakt geweest, om den gewezen president *Ravez*, die te *Bordeaux* te huis behoort, te *Rijssel* te doen benoemen. De minister *de Peyronnet* is in het groot collegie van de *Cher* alweder voor het hoofd gestoten, en zijne ambtgenooten schijnen niet te weten, of hij wel ergens zal kunnen worden geplaatst. — De gewezen ambassadeur in Spanje, de bekende *de Moustiers*, welke te *Besançon* had moeten worden benoemd, heeft aldaar in groot costume, bedekt met ordeteekenen, gepresideerd, doch ook dit heeft niet mogen helpen.

Gisteren avond telde men 192 keuzen voor de oppositie en 103 voor het ministerie, en waren nog 147 benoemingen onbekend. Indien van deze slechts 34 in den zin der oppositie uitvallen, en indien het bestuur de 27 dubbelde benoemingen der liberalen spoedig laat herhalen, dan staan de partijen gelijk. — Heden ochtend zijn nog 25 nieuwe keuzen bekend geworden, doch daar het avondblad sedert eenige dagen alleen koningsgezinden en liberalen telt, kan men voor als nog den waren stand der zaak niet nader beoordeelen. Volgens dit blad, zijn er 178 koningsgezinden en 122 liberalen benoemd.

— Men spreekt van het spoedig herstel der censuur. De beruchte opper-censor *de Bonald* is weder in de hoofdstad aangekomen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 25sten november.

Men heeft eindelijk regtstreeksche berigten uit Konstantinopel, de dagteekening voerende van den 5den en 7den november. De hoofd inhoud derzelfde komt daarop neder, dat de tijding der geveegte vijandelijkheden tusschen de geallieerde en de turksche vloeten en de daarop gevolgde vernieling der laatstgenoemde zoo wel bij den Sultan als in het openbaar eenen zeer diepen indruk heeft gemaakt; — dat er zelfs onder de menigte eenige beweging is bespeurd, doch dat de Sultan dadelijk maatregelen heeft genomen, om de goede orde krachtadig te handhaven, en dat mitsdien den gezanten, of den onderdanen van derzelver soevereinen, geen leed is wedervaren, maar dat de Porte, in weerwil van het verlies harer vloeten, nog geene helling toonde, om de aangeboden bemiddeling aan te nemen. Het voortdurend weigeren van de bemiddeling heeft te Weenen eenen ongunstigen invloed gehad op de prijzen der oostenrijksche staatspapieren.

In bijzondere berigten uit Konstantinopel van den 5den, meldt men onder andere het geen volgt: „De gezanten hebben het eerst, door middel van een schip, in de Dardanellen aangekomen, berigt gekregen van het voorgevallene voor Navarino, en hebben dadelijk maatregelen genomen, om de archieven

hunner legatiën, en ook hunne personen, in veiligheid te stellen. — De Porte heeft kort daarna, door middel van Tartaren van *Ibrahim*, de voor haar zoo verschrikkelijke tijding vernomen van de geheele vernieling harer scheepsmagt door het geslacht der Christenen. De Divan heeft dit berigt geheim trachten te houden, doch het wezenlijke is spoedig uitgelekt, en daar op heeft de Sultan niets verzuimd, om de menigte te bedwingen en de orde te handhaven. Dit laatste bewijst, dat de Porte het gevaarvolle van haren toestand, zoo het regt der volken eenigzins mogt worden geschonden, doorgrondt. Intusschen blijft de reis-effendi de bemiddeling afwijzen; tracht de oostenrijksche gezant dien staatsman steeds tot vredelievende maatregelen overtehalen, doch maken de gezanten toebereidselen, om des noods te vertrekken.”

Uit Weenen meldt men van eene half officiele zijde, omtrent den inhoud der depeches, het navolgende: „Den 1sten november heeft de Porte berigt bekomen van het verbranden harer vloeten. Den 8sten november heerschte intusschen nog eene diepe rust in Konstantinopel. De gezanten der geallieerde mogendheden hielden menigvuldige conferentien onder elkander. Den 5den des maandags was de Divan in grooten raad bijeengeroepen, en wel ten huize van den Mufti. Men bemerkte menigvuldige bijeenkomsten van de genoemde gezanten met den oostenrijkschen gezant, en van dezen met de Porte.” In een fransch half officieel berigt uit Konstantinopel van den 5den leest men insgelijks, dat de gezanten der verbondene mogendheden met den oostenrijkschen ambassadeur pogingen aanwendden, om het gebeurde voor Navarino bij de Porte als eene bewegreden te doen gelden, om tot de bevrediging van Griekenland toetreden, en dat men, bij het vertrek van den courier, nog hoop voelde daarin te zullen slagen.

Desniettegenstaande hebben de met dezen courier overgebrachte tijdingen eenen ongunstigen indruk gemaakt op de prijzen der fondsen. Met eene buitengewone gelegenheid verneemt men echter, dat den 20sten in Weenen berigten zijn aangebragt uit Konstantinopel tot den 7den, welker inhoud gemistellender was dan die der voorgaande, en dat deze laatste berigten de prijzen der fondsen weder hadden doen rijzen. Nadere bijzonderheden worden echter dienaangaande niet opgegeven.

FRANKFORT, den 27sten november.

Uit verschillende berigten blijkt, dat, zoodra de eerste tijding van het verbranden der turksche vloeten in Konstantinopel was aangekomen, de oostenrijksche gezant zich naar den reis-effendi heeft begeven, ten einde zoo mogelijk het nemen van onberadene maatregelen te verhoeden; — dat hij dien staatsman zeer gramstorig heeft gevonden en in den beginne aanhoudende op eene verzekering van zijne zijde, dat de verbondene mogendheden de Porte de geleden schade zouden vergoeden. De oostenrijksche gezant heeft zich in geen deele gemagtigd gerekend, om eene dergelijke verzekering te geven, doch desniettemin heeft hij alstoen het groote oogmerk, het verhoeden van eenige schending van het regt der volken in de personen der russische, fransche en britsche gezanten, bereikt. Het blijkt echter aan den anderen kant, dat de Porte, na het vernemen van de bewuste tijding, geene gemeenschap heeft gehad, of willen hebben met de genoemde gezanten, en dat hetgeen tusschen dezelve en den reis-effendi werd onderhandeld, door den oostenrijkschen gezant werd overgebragt. De berigten van den 5den november schijnen daarom eenige ongerustheid te hebben gebaard, om dat de Divan dien dag eene groote raadsvergadering bij den Mufti zoude houden, en men niet verzekerd was, dat bij die gelegenheid geene maatregelen zouden worden aangeraden, welke de zaken nog meer uit haar geheel bragten.

Met brieven van den 7den november, den 20sten in Weenen aangebragt, heeft men alzoo tijding uit Konstantinopel, na het houden der gevreesde vergadering, en tevens berigt, dat ook destijds de gezanten zich nog in genoemde hoofdstad bevonden, en dat de Sultan steeds zeer ernstig gezind bleef, om de rust te handhaven en de ambassadeurs, zoowel als de verdere onderdanen derzelfde mogendheden, voor allen persoonlijk overlast te bewaren; — dat voor het overige de Groote Heer nog geenszins blijken gaf van de minste genegenheid, om met de vereenigde mogendheden tot de bevrediging van Griekenland mede te werken.

Intusschen wordt in sommige berigten stellig verzekerd: „Dat de Sultan, ten gevolge van het berigt van Navarino, zoo gramstorig is geworden, dat de reis-effendi het gedurende een half etmaal niet heeft gewaagd zijnen meester te naderen; dat hij zich eindelijk hebbende vermand, en de bevelen des Sultans hebbende gevraagd, de dragomans, met eene schijnbare gelatenheid, heeft te kennen gegeven, dat het der Porte innig smerte een enkel oogenblik het oor te hebben geleend aan de drie gezanten; dat deze konden gaan, of blijven, zoodanig als zij zulks goedgevonden, doch dat de Groote Heer niets meer van hen hooren wilde.

„Dat daarop de groote vergadering van den Divan heeft plaats gehad, en dat in de dezelve is besloten, om den Sultan te raden: »de bestaande tractaten met de drie mogendheden, »en dus ook dat van *Akerman*, als verbroken aantemerken; »mitsdien alle gemeenschap met die mogendheden aftebreken, »doch ten aanzien der gezanten het regt der volken naauwkeurig in acht te nemen.”

„Dat men wijders van de zijde des Sultans een hattischerif wachtte voor eene algemeene wapeniging der Moslems; — dat de menigte zulks met vreugde te gemoet zag en dat men ook Franken vond, welke dergelijken maatregel als het eenigst middel aanmerkten, om de Muzelmannen, door de vernietiging der Janitsaren zoo zeer verdeeld, weder te hereenigen.”

In andere brieven van gelijke dagteekening wordt daarentegen wel gewaagd van ontrustende geruchten, welke ten aanzien der bedoelde vergadering in omloop waren, maar tevens verzekerd, dat het bepaald besluit van den Divan nog niet met genoegzame zekerheid bekend was; dat het in allen geval rustig bleef; dat men zelfs bij den ongunstigsten uitslag geene vrees voelde voor de personen der gezanten, en dat deze, al-

De vrees inlathschen; dat deze stand van zaken ten slotte aanleiding zal geven tot nieuwe vijandelijkheden; en dat Oostenrijk zekeren gevolge daarvan genoodzaakt zal vinden een aanmerkelijk corps troepen op de been te brengen, heeft, zoo in bezien omtrek, als in Saxon en Wurtemberg, de prijzen der graan en der andere behoeften doen rijzen.

Maai 24.—Schip *Frühw Maria*, A. M. Noorbeek, van Rotterdam den 20sten november 1827, naar Batavia, met Zr. Ms. troepen, passagiers: 2de luitenant van der Veen, 2 militaire vrouwen en een kind.—schip *Fortitudo*, Bulsing, van Vlissingen den 7den januari, naar dito, met Zr. Ms. troepen, passagiers: 2de luitenant Van Engelen, 1 chirurgijn der 3de klasse, 2 militaire vrouwen en 4 kinderen.—Eng. schip *Reaper*, G. M. Rhind, van Londen den 20sten december 1827, naar dito, passagiers: de heer W. Majnard.

Schepen liggende ter reede.
Zr. Ms. korvet *Anna Paulowna*, fregat *Bellona*; schepen *Cornelia*, *Dona*, *Editha*, *Henricha*, *Schilde*, *Ort*, *Sing*, *Concordia*; brikken *Blauwe*, *Zebra*, *Panabrahap*, *Dorothea*, *Harriet*, *l'Anan*. — Eng. schepen *Florentia*, *Carolina*, *Marquis of Hunting*, brik *Oscar*. — Amerik. schip *Ganges*; brik *De W. Clinton*. — Hamburgsch schip *Sophia*. — Fransche oorlogs-korvet *Laphegus*. — Chineesche jonken *Tjioek Anlan*, *Kim Haaksoen*, *Thaüsoen*, *Hokgom*.

— *Mal. 30* — *brils* Johanna, Friedrika, Brahun, van Rembang, passagiers: de
10 en mevrouw Hulten en familie. — Arab. schip *Marzoek*, Said Hoesien
bin Saïm Atas, van Bangerang-ing. — Maleisch schip *Indiepo Gladia*, Maas
Beernill, van Bieuw. — dito *brils* Sohan, Semrah, van Bekalongang.

Mei 17.—Schip *Stella Henriette*, Ths. Warren, van Banda den 18den april,
 bestaand: de heer J. L. Wood.
 Mei 19.—Schip *Fatal Kair*, Sech Japar Bin Salama, van Amboina den 18den
 mei.—Engs. schip *Marmion*, W. Wright, van New-Holland den 18den april,
 bestaand: de heer G. Broek.

Mei. 29 - Z. M. zwaard-boop No. 18, kadet D. van der Deussen, koers-
stellende om de oost.

Zr. Ms. fregat *Dageraad*, twee kanonneers boot No. 9; kora kora No. 15; transport-boat No. 4; schepen Mastora, Louisa, The Fair Armenian, Aurora, Thais, Sundamp, Rosalie, Fatah Bende, Fatahke, buikken Merga-rotha, Telesing, Josephine, Goenong Apie, Anna Henrietta, Sark Sheva; schoener Dracke; kottor Dolphijn. — Eng. schepen Willem, Marmion. — Chinesche wankangs Luchter, Simden.

Het lands voorraad te Batavia, is tegen matige prijzen verkrijgbaar tras en cement.

Men gelieve zich deswege te wenden aan den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazijnen.

BATAVIA, den 21sten mei 1828. J. C. REIJNST.

—Voor den dienst der Marine zijn benoodigd de navolgende Europeische lictrossen, als:

4	Europische Ikklassen van	3	duim
4	" " " "	2 $\frac{1}{2}$	"
8	" " " "	2	"
10	" " " "	1 $\frac{1}{2}$	"
10	" " " "	1	"

De gegadigden worden verzocht hiervoor inteschrijven, houdende de uitbesteding gehonden worden, op den 28sten dezer, 'svoormiddags te 10 ure, ten kantore van den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazijnen.

De Directeur van 's Lands Producten
en Civiele Magazijnen.

den 23sten mei 1828. J. C. REIJNST.

Op zaterdag aanstaande zal het Gouvernement te Batavia publiek doen verkoopen: eene partij Tin, liggende

te Batavia, op drie maanden crediet, met vrijlating aan den koper om het gekochte tin dadelijk te ontvragen, mits onder borgtocht.

Beneyans deze plaats Tin, liggende te Mantok, om te Mantok te worden ontvangen, betaalbaar voor de helft op Banka bij de ontvangst van het Tin en voor de wederhelft te Batavia, veertien dagen na den verkoopdag.

De Directeur van 's Lands Producten en Ciuele Magazijnen,
Batavia, den 26sten mei 1828 J. C. REINST.

—De Resident van Batavia adverteert, hiermede, dat hij resolutie der Indische Regering van den ouden dezer no. 12, is bepaald, dat de door den pachter der jaraache tabak te Batavia over den jare 1828 verleend wordende licentien voor den verpner van tabak, overeenkomstig art. 14 der pachtconditien van dat middel, niet langer van daur of kracht zullen zyn, dan voor den tyd van *tweemaal vier en twintig uren*, na verloop van welken tyd de houders van dezelve verplicht zullen zyn, zich bij den pachter van andere licentien te voorzien, ten ware door hen deugdeijk en voldoende konde worden bewezen, dat van de eerst verleende licentien nog geen gebruik is gemaakt geworden, in welk geval zij met dezelve zullen kunnen volstaan.

Wordende een ieder, dien zulks aangaat, verzocht deze bepaling stiptelijk optevolgen, ter voorkoming van onaangenameheden, die daartut anders zouden kunnen voortvloegen.

BATAVIA, den 12^{den} mei 1828. De Resident voornoemd. RESIE.

De ondergeteekende adverteert mits deze, dat geduren-
de de maanden juni, juli en augustus aanstaande, op de
niet openbare plaatsen van de morgens 8 tot 12 ure,
(zoo als de Bazaar van zaterdag 11 voornamelijk worden geopend)
tot de persoonslijst begaafd met een door de Staat
voor het jaar 1828, te weten 12 reu. 1000000 fl. 100
voor Batavia en Ommelanden bij den algemeenen ont-
vanger, en

De Voorzitter der Afdelingen Buitenzorg en Krawang bij de
respective assistens residenten.

Wordende de belanghebbenden uitgenoodigd, om die belasting op voorschrevene plaatsen binnen den bepaalden termijn te komen voldoen.

Batavia, De Resident van Batavia,
den 24sten mei 1828. A. G. BESIER.

De President van Batavia, als daartoe behoort, geautoriseerd, maakt hijs bekend, dat op aanstaanden zaterdag den 18sten dezer, voor het gesamenlijc openbaar zijn, voor rekening van het Gouvernement, publiek zal worden verkocht eene hoeveelheid van rookkoningsoverjarige rnsel.

Batavia, den 25sten mei 1858. De Resident voornoemd, BESIER.

—De Resident van Bantam brengt ter kennis van elk en een iegelijk, dien zulks zoude mogen betreffen, dat op onderscheiden tijden in het loopende jaar 1868, door de beambten der politie in deze residentie zijn aangehaald geworden 24 pikol javasche tabak, dewelke door de eigenaars of begeleiders verlaten zijn geworden; en dat mitadien, bij de openbare verkoop, alle degenen, welke over personen, daarvan aanspraak te kunnen maken, ten einde op vertoon van behoorlijk bewijs van eigen dom, dezelye tabak terug te erlangen; zullende ingeval zich binnen den tijd van zes weken, na dat dezelve tot dat einde niemand mogt opdoen; meergemelde tabak publiek aan den meestbiedenden worden verkocht, en over het preventief zoodanig worden beschikt, als bij de wet is bepaald.

De Resident, voornoemd,
F. H. SMULDERS.

	BATAVIA.		SAIGARANG.		SOERABAJA.	
	<u>guld.</u>	<u>cents.</u>	<u>guld.</u>	<u>cents.</u>	<u>guld.</u>	<u>cents.</u>
Tarwen brood de 14 oncen	25	25	25	25	25	25
Varkens-vleesch het kotie	26	26	26	26	26	26
Ossen-vleesch het pond	30	30	30	30	30	30

	BATAVIA.		SAMARANG.		SOERABAJA.	
	guld.	cents.	guld.	cents.	guld.	cents.
Klapper-olie per takken of	10	50	12	40	8	33
33 bottels	7	60	9	90	7	66
Katjang-olie dito dito. . .	11	20	20	21	21	21
Dempel-olie per piket. . .	11	20	20	21	21	21
Rijst per koijang.	120	100	120	100	120	100
Idem per gantang.	120	100	120	100	120	100
Brandhout de radem van	10	13	10	13	10	13
18 voeten op 6	10	13	10	13	10	13

Pro Fisco. 111

Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Bavia, op het daartoe door den fiskaal, bij denzelven raad, *Jan. dauid. Vinne*, R. O., voor en van wege het Gouvernement van Nederlandsch Indie gedaan verzoek, hebben verleend appointement van citatie bij edicte ad *valvas curiae*, op en tegen alle degenen, die verzoeken

